Slavičí kuplet - Maxa, Martin

Už frivolní kuplet slavičí
přetavil podzim v morytát.
V žalozpěv zítřka
v černou píseň krkavčí
proč mám náhle pocit, že znám ten žalm.

Už vítr zas práská opratí
už splíny zas raší z plískanic.
Zas prázdnotu ulic vlastním stínem vymetám
„odkud kráčíš?“ sám sebe se ptám
„a kam?“

Štěstí je fajn, jen někdy to zkrátka vypadá
že nemá dost místa v diáři.
Hvězdnej prach ti z vlasů už dávno opadal
a tvým zítřkem vládnou lichváři.
A tak si říkáš jen, marná sláva
jinej už nejspíš nebude svět.
Mnohem víc bere než dává
život je zdivočelá řeka dravá.
Jen dole na dně je zdá se dost místa
ani bůh nespočítá, kolik už lodí
si našlo tam v blátě svůj přístav
a proč vůbec to sčítat?
o jednu víc, či míň?

Tak málo se stalo - vlastně nic
jen zlodějskou rukou matka noc
hrábla do ulic
a byla temná jak vlčí sluj
a stín, který ztratil se v ní
byl můj…

Štěstí je fajn, jen někdy to zkrátka vypadá
že nemá už místo v diáři…